

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Trzecia Niedziela Wielkanocna

23 kwietnia 2023

LITURGIA SŁOWA

Dz 2, 14. 22b-32; Ps 16; 1 P 1, 17-21; Łk 24, 13-35

refren psalmu: **Ukaż nam, Panie,**

Twoją ścieżkę życia

W pierwszy dzień tygodnia dwaj uczniowie Jezusa byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej o sześćdziesiąt stadiów od Jeruzalem. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były jakby przesłonięte, tak że Go nie poznali. On zaś ich zapytał: "Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze?" Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: "Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jeruzolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało". Zapytał ich: "Cóż takiego?" Odpowiedzieli Mu: "To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A my spodziewaliśmy się, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Ale po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Nadto, jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazły Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do

Dołączę do uczniów idących do Emaus, aby wsłuchać się w smutną rozmowę i wniknąć w ich przeżycia. Zobaczę ich twarze pełne bólu i rozczarowania. Uchodzą z Jeruzolimy, lecz ból zabierają ze sobą. Przypomnę sobie swoje życiowe doświadczenia, które prowadziły mnie do rozgoryczenia i wewnętrznej niezgody na to, co się stało. Przypomnę sobie moje ucieczki.

Co było moim „Emaus”, w którym szukałem schronienia i zapomnienia o złych wydarzeniach? Gdy do idących uczniów dołącza Jezus, nie rozpoznają Go, gdyż „oczy ich były niejako na uwięzi”. Co mogę powiedzieć o moim zachowaniu w chwilach kryzysowych? Jak wtedy wyglądał mój obraz Boga?

Zauważę, że uczniowie, chociaż są pełni smutku i rozgoryczenia, pozwalają Jezusowi, aby „przybliżył się” i towarzyszył im w drodze. Zaczynają z Nim rozmawiać i słuchać Jego wyjaśnień. Co mogę powiedzieć o moim duchowym życiu w chwilach doświadczeń? Jak wygląda wtedy moja modlitwa, słuchanie słowa Bożego? Jezus cierpliwie i powoli leczy ich serca swoim słowem. Rozpoznają Go przy łamaniu chleba.

Czy w mojej historii życia były takie chwile, kiedy doznałem szczególnego światła lub uzdrowienia przez usłyszane Słowo Boże? Jakie to było słowo? Odszukam je w Biblii. Przypomnę sobie sytuacje, w kiedy podczas w Eucharystii przeżyłem szczególną bliskość Jezusa, tak iż serce we mnie pałało. Opowiem o nich Jezusowi.

Podziękuję Jezusowi za chwile, których sposób szczególnie doświadczyłem uzdrowienia przez Jego słowo i przez Eucharystię. Będę powtarzał:

Rozmiłuj mnie w Twoim Słowie i Eucharystii!

Krzysztof Wons SDS

grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli". Na to On rzekł do nich: "O, nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?" I zaczynając od Mojżesza, poprzez wszystkich proroków, wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: "Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił". Wszedł więc, aby zostać wraz z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy otworzyły się im oczy i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili między sobą: "Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?" W tej samej godzinie zabrali się i wrócili do Jerozalem. Tam zastali zebranych Jedenastu, a z nimi innych, którzy im oznajmili: «Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi". Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze i jak Go poznali przy łamaniu chleba.

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Kościół czyta nam dzisiaj fragment z Dziejów Apostolskich opisujący scenę, która miała miejsce w dniu Pięćdziesiątnicy. Piotr, w asyście pozostałych Jedenastu, przemawia do wielu Żydów. Tych samych Żydów, przed którymi siedem tygodni wcześniej apostołowie zamykali się ze strachu. Teraz, po otrzymaniu Ducha Świętego, staje przed nimi i odważnie mówi do nich o trudnych wydarzeniach, które miały miejsce niedawno w tym środowisku. Niczego nie usprawiedliwia, nie umniejsza win, mówi, jak było: „Jezusa Nazarejczyka... przybiliście rękami bezbożnych do krzyża i zabiliście". Nie zostawia jednak słuchaczy z poczuciem winy. Słowa te stanowią jedynie punkt wyjścia do przedstawienia wydarzeń zbawczych – śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Swoją wywód opiera na tekstach zawartych w psalmach (Ps 16,8-11) i słowach proroka Natana skierowanych do Dawida (2 Sm 7,12), zapowiadających Mesjasza. Te starotestamentalne teksty znane były słuchaczom, więc jednoznacznie wskazywały, że to Jezus jest zapowiadany Mesjaszem. Jednak Jego śmierć nie była końcem historii, bo właśnie Ten zabity Jezus zmartwychwstał i cały wywód Pio-

tra prowadzi do ogłoszenia słuchaczom tego faktu, który stanowi nadzieję dla słuchaczy zarówno ówczesnych jak i dla nas dzisiaj.

Komentarz do psalmu

Psalmista pokłada wielką ufność w Bogu, którego nazywa swoim Panem. Pan jest przed jego oczami nie tylko w dzień, ale też w nocy. Ta ufność przekracza nawet granice ziemskiego życia. Dla nas, żyjących po zmartwychwstaniu Jezusa i znających Jego obietnicę naszego powstania z martwych, taka ufność jest łatwiejsza, ale psalmista mógł wyrazić taką myśl tylko pod natchnieniem Bożym. Wołajmy więc razem z autorem natchnionym: „Ty ścieżkę życia mi ukażesz, pełnię radości przy Tobie". Przedsmak tej wiecznej radości możemy mieć już teraz, ale tylko wtedy, gdy swoją ufność złożymy wyłącznie w Bogu, gdy On zawsze będzie na pierwszym miejscu każdego dnia i nocy nie tylko w myślach, ale i czynach.

Komentarz do drugiego czytania

Pierwszy List św. Piotra skierowany jest do chrześcijan żyjących w rozproszeniu w kilku prowincjach. Większość z nich była nawrócona z pogaństwa. Celem, jaki

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1652 "Z samej zaś natury swojej instytucja małżeńska oraz miłość małżeńska nastawione są na rodzenie i wychowywanie potomstwa, co stanowi jej jakoby szczytowe uwieńczenie":

Dzieci też są najcenniejszym darem małżeństwa i rodzicom przynoszą najwięcej dobra. Bóg sam to powiedział: "Nie jest dobrze człowiekowi być samemu" (Rdz 2,18) i "uczynił człowieka od początku jako mężczyznę i niewiastę" (Mt 19, 14), chcąc dać mu pewne specjalne uczestnictwo w swoim własnym dziele stwórczym, pobłogosławił mężczyźnie i kobiecie, mówiąc: "bądźcie płodni i rozmnażajcie się" (Rdz 1, 28). Dlatego prawdziwy szacunek dla miłości małżeńskiej i cały sens życia rodzinnego zmierzają do tego, żeby małżonkowie, nie zapoznając pozostałych celów małżeństwa, skłonni byli mężczyźnie współdziałać z miłością Stwórcy i Zbawiciela, który przez nich wciąż powiększa i wzbogaca swoją rodzinę.

1653 Płodność miłości małżeńskiej obejmuje także owoce życia moralnego, duchowego i nadprzyrodzonego, jakie przez wychowanie rodzice przekazują swoim dzieciom. Rodzice są głównymi i pierwszymi wychowawcami swoich dzieci. W tym sensie podstawowym zadaniem małżeństwa i rodziny jest służba życiu.

autor Listu chciał osiągnąć, było podtrzymanie ich wiary w sytuacji doświadczanych przez nich trudności, które były związane ze zmianą stylu ich życia po nawróceniu. Z pewnością wielu z nas identyfikuje się z ówczesnymi ad-

resatami listu. Podejmując decyzję o życiu zgodnym z Ewangelią, nieuchronnie narażamy się na większe lub mniejsze przeciwności ze strony tych, którzy decyzji z tym związanych nie rozumieją. Przyjmijmy więc słowa św. Piotra do siebie, aby uświadomić sobie, jak bardzo cenni jesteśmy w oczach Boga, który przywrócił nam pierwotne piękno za cenę krwi swojego Syna, Jezusa. Jego zmartwychwstanie jest nadzieją dla nas, podstawą wiary, że nasze życie i życie naszych bliskich w chwili śmierci zmieni się, ale się nie skończy.

Komentarz do Ewangelii

Czy zmartwychwstały Pan Jezus nie wiedział, o czym rozmawiali dwaj uciekający z Jerozolimy uczniowie? Zapytał ich o to, aby się dowiedzieć? Będąc Bogiem zapewne nie pytał o to ze względu na

Siebie. Wiedział jednak, jak bardzo im potrzebne jest to opowiadanie komuś potrafiącemu słuchoać o tym, co dzieje się w ich sercach. Jezus słuchał z uwagą, dopytywał o szczegóły, dopiero na końcu szczerze zdziwił się, że znając Pisma proroków nie potrafią uwierzyć w treści tam zawarte, które dotyczą Mesjasza. Nie zostawił ich jednak z tym niezrozumieniem, ale „zaczynając od Mojżesza, poprzez wszystkich proroków, wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego”. Pomimo tych wyjaśnień uczniowie nadal nie rozpoznali, że towarzyszem ich podróży był Jezus. Postawa: „A my spodziewaliśmy się...”, nie dopuszczała do ich świadomości tego, co było faktem. Patrząc, nie mogli zobaczyć. Tłumili pojawiające się uczucia, dopiero później przypomnieli sobie, że serca ich

pały, gdy Pisma im wyjaśniał. Jednak scena łamania chleba gwałtownie zmieniła uczniów. Ich oczy otworzyły się, a serca przestały być bojaźliwe. Nie bacząc na niebezpieczeństwa nocnej podróży, postanowili natychmiast wrócić do Jerozolimy, do braci, do tych, którym mogli opowiedzieć to, czego sami doświadczyli.

Takie spotkanie z Jezusem zmartwychwstałym przeżywamy na każdej Eucharystii. On w Liturgii Słowa „wyjaśnia nam Pisma”, a na ołtarzu rękami kapłana łamie dla nas chleb i daje każdemu, kto szczerze pragnie Go przyjąć. Wychodząc z tego spotkania odważni, pragnący swoim życiem opowiadać o Jego wielkiej miłości do każdego, bez wyjątku, człowieka.

Komentarze zostały przygotowane przez Teresę Kołodziej

SIÓDME NARODOWE CZYTANIE PISMA ŚWIĘTEGO

23.04.2023.

We wszystkich kościołach naszego kraju przeżywamy 23 kwietnia 2023 roku jako Siódme Narodowe Czytanie Pisma Świętego. Swoim hasłem, jak i wybranymi do wspólnotowej lektury tekstami z Ewangelii według św. Jana, nawiązuje ono do trzyletniego programu duszpasterskiego, który poświęcony jest tajemnicy Kościoła. Obecny rok kościelny i duszpasterski przeżywamy pod hasłem: „Wierzę w Kościół Chrystusowy”. Jak wyjaśnia ks. bp Andrzej Czaja, przewodniczący Komisji ds. Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski, „Projekt programu duszpasterskiego wyrasta z analizy aktualnej sytuacji Kościoła. Uznano za pierwszorzędne zadanie na dziś i jutro Kościoła w Polsce obudze-

nie i umocnienie wiary w Kościół, bo zaczynamy wątpić w to dzieło Boga na ziemi, ustanowione dla nas grzesznych z myślą o naszym zbawieniu”.

Dzieło Biblijne im. św. Jana Pawła II prowadzące apostolat biblijny w Polsce włącza się w realizację tego ważnego zadania. Naszą biblijną refleksję, medytację, modlitwę i aktywności apostołskie ukierunkowujemy na misterium Kościoła, w który wierzymy jako dzieło i Ojca, i Syna, i Ducha Świętego. W ramach Narodowego Czytania Pisma Świętego sięgamy do Ewangelii według św. Jana, aby w jej świetle lepiej odkrywać, w jaki sposób Ojciec, i Syn, i Duch Święty budują Kościół mocą słowa Bożego, które od Boga pochodzi,

a objawione zostało w pełni przez Jezusa Chrystusa i do dzisiaj niesie ludziom Ducha rodzącego w nich zbawczą wiarę.

Centralna celebracja Narodowego Czytania Pisma Świętego ma miejsce 23 kwietnia w Warszawie – w kościele Wszystkich Świętych – Liturgia Eucharystii i na Placu Teatralnym, lektura modlitewna Ewangelii według św. Jana. Przeżywamy ją pod hasłem: „Czy chcecie gardzić Kościołem Boga?” (1 Kor 11,22). Z uwagi na swój ogólnopolski charakter jest ona transmitowana na żywo w TVP 3 od godz. 11.00 i w TVP Info od godz. 13.00.

ks. prof. Henryk Witczyk, przewodniczący „Dzieła Biblijnego im. Jana Pawła II”.

Z DZIENNICZKA ŚW. FAUSTYNY

Wierne poddawanie się zawsze i wszędzie woli Bożej, we wszystkich wypadkach i okolicznościach życia, oddaje Bogu wielką chwałę; takie poddanie się woli Bożej większą ma w Jego oczach wagę niż długie posty, umartwienia i najsurowsze pokuty.

O, jak wielka jest nagroda za jeden akt miłosnego poddania się woli Boga. Pisząc to,

w zachwyt dusza moja wpada, jak ją Bóg miłuje, a jakim pokojem już tu na ziemi dusza się cieszy

(Dz. 724).

OGŁOSZENIA

- Rozpoczynamy w Kościele Tydzień Biblijny, który otwiera Niedziela Biblijna i siódme Narodowe Czytanie Pisma Świętego – w tym roku jest czytana Ewangelia według św. Jana. Zachęcamy wszystkich, aby poznawać Pismo Święte i aby ono stawało się źródłem natchnień i fundamentem naszych wyborów.

- Jutro w Liturgii przypada uroczystość świętego Wojciecha, biskupa i męczennika – głównego patrona Polski, we wtorek przypada święto św. Marka Ewangelisty, a w sobotę św. Katarzyny Sienneńskiej, dziewicy i doktora Kościoła.

- Zapraszamy na spotkania Szkoły Modlitwy dla Dzieci w środy o godz. 17:00 w dolnym kościele. Spotkania odbywają się co dwa tygodnie. Czekamy na wszystkie dzieci, grzeczne i mniej grzeczne, spokojne i niespokojne, liczy się pragnienie. Więcej informacji można uzyskać pod numerem telefonu: 505-967-057. Jeśli ktoś z Państwa, chciałby nam pomóc prowadzić spotkania dla dzieci, prosimy o kontakt. Małe dzieci nie potrafią mówić o Bogu w taki sposób

jak dorośli i dlatego też może nam się wydawać, że nie są w stanie głęboko wierzyć. Nic jednak bardziej mylnego. Na płaszczyźnie duchowej dzieci często nas przerastają dzięki swojej ufności i niewinności. Szkoła Modlitwy dla dzieci, która istnieje w naszej parafii od kilku lat, powstała po to, by pomóc dzieciom odkryć miłość Boga i nawiązać z Nim osobistą relację, by Bóg mógł stać się dla nich kimś bliskim, przyjacielem.

- Wszystkim życzymy Bożego błogosławieństwa i siły duchowej. Spotkania Szkoły Modlitwy wyglądają bardzo zwyczajnie. Kiedy przychodzą dzieci, chwilę rozmawiamy, potem przechodzimy do kącika modlitwy. Na początku czytamy fragment Pisma Świętego. Dla najmłodszych dzieci są to dwa, trzy zdania. Im dzieci są starsze, tym fragmenty są dłuższe. Nie czytamy wszystkiego od razu. Chcemy umożliwić dziecku przeżycie krok po kroku słuchanej historii, wahania jej bohaterów, ich strach, radość i zachwyt. Taki sposób czytania prowadzi naturalnie do modlitwy. Czasami dorosły, aby pomóc dzieciom, rozpoczyna modlitwę na głos, ale później wycofuje się i zostawia dziecko sam na sam z Bogiem.

Siódme Narodowe Czytanie PISMA ŚWIĘTEGO

Niedziela Biblijna – 23 kwietnia 2023 r.

„Czy chcecie gardzić Kościołem Boga?”

(1 Kor 11,22)

Honorowy patronat
Przewodniczącego
Konferencji Episkopatu Polski
Ks. abp Stanisława Gądeckiego

KONFERENCJA
EPISKOPATU
POLSKI

Honorowy patronat
Prezesa Rady Ministrów
Mateusza Morawieckiego

Patronat medialny:

Organizatorzy:

Dzielo Biblijne im. św. Jana Pawła II

Fundacja im. Rodziny Ulmów: „Soar” ♦♦♦ Fundacja DABAR

Partner

KATOLICKI
UNIWERSYTET
SWIĘTOKRZYSKI
JAKUB WŁOCH

KUL

CARITAS PROSI o 1,5% PODATKU

Wszystkim, którzy chcą wesprzeć Parafialny Zespół Caritas i przekazać 1,5% podatku, wyjaśniamy jak należy wypełnić deklarację na przykładzie PIT-37: w pkt. 147 wpisujemy numer KRS: 0000225750 w pkt. 148 wpisujemy kwotę 1,5% podatku; w pkt. 149 wpisujemy cel szczegółowy: PZC w parafii Świętego Augustyna w Warszawie; w pkt. 150 zaznaczamy: X

K. WNIOSEK O PRZEKAZANIE 1,5% PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (OPP) Należy podać numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego (numer KRS) organizacji wybranej z wykazu prowadzonego na podstawie odrębnych przepisów oraz wysokość kwoty na jej rzecz.		
147. Numer KRS 0000225750	Wnioskowana kwota Kwota z poz. 148 nie może przekroczyć 1,5% kwoty z poz. 137 po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek groszy w dół	148. kwota zł. gr
L. INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE Podatnicy, którzy wypełnili część K, w poz. 149 mogą podać cel szczegółowy 1,5%, a zaznaczając kwadrat w poz. 150, wyrazić zgodę na przekazanie OPP swojego imienia, nazwiska i adresu wraz z informacją o kwocie z poz. 148. W poz. 151 można podać dodatkowe informacje, np. ułatwiające kontakt z podatnikiem (telefon, e-mail).		
149. Cel szczegółowy 1,5% PZC w parafii Świętego Augustyna w Warszawie	150. Wyrażam zgodę ☒	
151. Informacje dodatkowe		

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. **Bóg zapłać!**

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.plp